

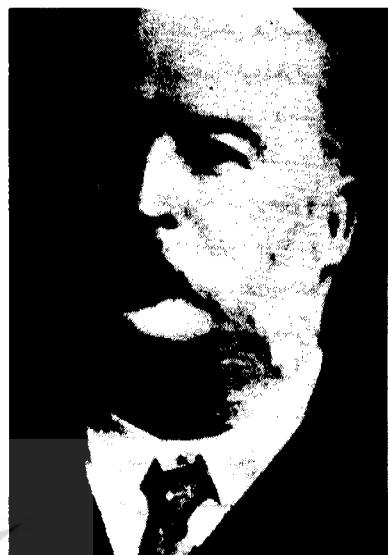
اصره فرمانفرمایی فاجار

* دارسی، اینتلیجنت سرویس و نفت ایران

ترجمه از شماره، دسامبر ۱۹۸۱

محله، هیستوریا

نشسته، پر بلمارو زاک آنتوان

در سال ۱۹۵۵ میلادی در دربار شاه ایران بعضی مطفر الدین شاه، شاه و یک نژول‌اسدی‌کنار میز کوچکی که روی آن یک برج کاغذ در یک پوشش، نازک سوزنگی قرار دارد نشسته‌اند. روی این برج کاغذ چند سطر فرانسه نوشته‌اند که باید آنرا یکی از مهم ترین اسنادی که در دنیا تدوین شده محسوب داشت. شاه ایران در آن عهد طلائی شخصی است کاریکاتورالی ملیس به نیم-نهشی با پرچ و زرق و برق و بلکی پوشیده شده از شاهی محلی.

ویلیام ناکس دارسی W. Roxas d'Arcy

شاه با علاقه‌مندی خاصی به گفته‌های شخصی که معاشر نشسته و نامش ناک دارسی است گوشن مبده این شخص اصلاحات و تغیراتی تلفیق میکند که معکن است اوصاع و احوال رعایای بسیار غمیرین را بهبود سخشد. آری، آری، تصدیق میکند. شاه در حالیکه سرش را بعلام رضایت تکان داده آری آری را تکرار میکند. شاه حوشوفت است که بایک عربی آشنا شده که قصد آزار و ادبی بومهای شرقی راندارد و او را مشاور خودش میکند. باش بخوا که با کمال رغبت بحروفهای او گوشن مبده. بدون اینکه ترتیب اثری بانهاده‌دد. باز آری آری را تکرار نموده حرف محاطیش را قطع نموده میکوید خسرو خوش برای شما تشهیه کردہ‌ام. سپس بطرف میز خم شده ورده، نازک سر رنگ را با انگشتان بر از انگشت جواهرش بر میدارد. ویلیام ناکس دارسی میکوید اعلیحضرتا، این چیست؟ و پیش خودش

فکر میکند هدیه‌ئی که شاه میدهد لابد مفت برایش تمام شده.

ویلیام ناکس دارسی مردی است که حدود سنت سال دارد و کناده‌رو و با صلات و سگاه روش و تبریزین، با حالتی شبیه به یک پروفسور یا یک کشیش با وجود گردن گلغتی بیشانی بار و ریش و سیلی سعیددارد. از اهالی نیوزلاند است اما اصلیتش فرانسوی است. بعد از اینکه یک معدن طلا در اسرالیا کشف‌می‌کند و مورد استفاده و بهره‌برداری قرار میدهد. به لندن آمد که در آنجا با منافع سرشاری که جمع کرده زندگی آرام و بدون دغدغه‌ای را آغاز کند. در آنجا یک سرتیپ ایرانی سراپوش آمده می‌گوید:

در ایران باستان، روحانیون روحانیتی آتش مقدس را با مایعی که از زمین تراوشن میکرد دائمًا "روحان نگاه میداشتند. مسلمًا آن مایع جز نفت چیز دیگری نبوده و هر آینه شما بیانید با ایران و معادن نفت را کشف کنید به فقر و فلاکت کشور فقیر ما خاتمه داده و ما خواهیم توانست با صدور نفت و منافع حاصله از آن مدارس و بیمارستانها و راه سازی بکیم و بعلاوه موفق خواهید شد تصوری های نجات‌الارضی و زمین‌شناسی خودتان را در معرض امتحان و آزمایش فرار دهد.

ویلیام ناکس دارسی تمام دارائیش را که معتبره و قابل توجه بود جمع و جور نمود که بی‌ایدود ایران مستقر شود. در طرف ده سال تمام ثروتش صرف جستجو و اکتشاف نفت می‌رسد بدون اینکه بهدهش دست بیاد. هیچکدام از ثروتمندان اروپایی حاضر نمی‌شوند به او مساعدت کرده در این امر حظر و مفید با او شرکت کند. حوشبختانه دارسی برای پول ارزشی فائل سیست و ساجام هدفتش اهمیت میدهد اگر موفق به کشف نفت نشده ایران و روح ایرانی را درک کرده و دریافته است که ایرانی چقدر با سعادت و شاعر پیشه است و هر آینه اگر اسیداد مطفرالدین شاه نبود خیلی خوبیخواست مید (به نظر این ناتوانی نویسنده مطفرالدین شاه را با پدرش صادرالدین شاه اشتباه کرده. مترجم).

- این یک هدیه‌ایست. گفت مکارانه شاه، در حالتیکه سند سر را به دارسی میداد. هدیه‌ای برای شکر از سما.

صحیح است که شاه نتوانست از دارسی شکر کند. زیرا وقتیکه وی از جستجوی نفت منصرف شد درک کرد که علت‌العلل بدینختیهای ایران نداشیں وسائل ارتباط و راه است. سنابراین با استغراق راه آهن کوچکی اطراف شهران ساخت (گویا منظورش راه آهن حضرت عبدالعظیم است). این اقدامش بحدی مفروون به موفقیت بود که نتوانست تمام قروضش را سپردارد و "ضمنا" محبت شاه را سیست بخودش جلب کرد.

مالک‌الرقابی که ابتدا راه آهن را یک اساب باری میکرد بعداً متوجه لرزم و فایده آن شده مالیاتی نیز به بليطها اضافه کرد. او فکر کرده بود بدین وسیله از مشاورش

فردانی بعمل آورده متبع عایدی برایش فراهم کد. بشرط اینکه مطلقاً "خرجي باو تحمل شود. او بهمچوجه باین ماده اى که از زمین میحوشید فکر نکرده بود ماده اى که دارسي تمام دارائیش را در جستحوي آن صرف کرد و فکر میکرد این عشق و علاقه مفترط بی آزار او را تشویق کند.

ناگفته نماند که میلیارد آینده یعنی رکھلر تروت هنگامش را از آنجا بdest آورده است را در بازارهای مکاره "میدل وست" Middle-West امریکا سرای مداوای دردها می-فروخت. بوسیله نعمت از ریزش موی سر و کجلی حلولگیری میکرد و رماتیسم را روغن مالی میسmod و بالاخره با چراغهای فیلمی روستایی میداد. این بود مصارف عمدۀ نعمت. وقتیکه شاه استنباط کرد که بعد لزوم احساس کشکاوی و علاقه دارسی را تحریک کرده سند سر را بموی داد و گفت بگیرید و سخاوند:

"ماماظع الدین بعون و کرم خداوند بارینعالی، ساهنشاه ایران حاکم و فرمانروای ماه نا فخر دریاها بمحب این فرارداد که بصحوه ما و سخست وریمان موضع شده اعلام می-داریم که به آفای ویلیام ساکس دارسی مالک این سند یا به وراثش و بالاخره هر کسی که مالک آن است حق مطلق و غیر قابل فسح میدهیم که سرای مدت بکصدمال بدون پرداخت عوارضی از تمام منابع نعمت موجود در فلمرو فرمانروایی ما بحساب و بمع خصی خودش استفاده کد."

چون هدایای کوچک، دوستی و مودت را آتبایی میکند آفای دارسی دویست هزارفرانک طلا تقدیم ساهنشاه نمود و بمحب سامه مقدم فرارداد شانزده در صد از منابع آینده نعمت را نیز تقدیم کرد. سپس دارسی بدون اینکه اهمیت ریادی برای آن فائل شود فرارداد را در گفتش گذارده از خدمت شاه مرخص میشود.

◎

هفت سال بعد یک کشیش از بدر پوت سعید دور میشود. در کار صندوقهای چوبی خلو عرضه، کشتی مسافرین حجم شده آخرین بودیع را از درقه کسیدگان بعمل میاورند. دو سفر از جمیعت کاره گیری کرده‌اند. یکی از آنها پیر و نتمود است و روی یک صندلی کهواره وار نشسته و پتوئی روی رانوهایش ادعا نه. این شخص با کمی حیرت می‌بیند که از شرق وسطی وطن انتخابیش دور نمی‌شود. سر زمینی می‌رود که مایل است روزگارش را در آنجا به آخر برساند. یک کمی دورتر روی بل کشی یک کشیش بریتانی با لباس سیاه و قیاوه صاف و بی مو آهسته گردش میکند.

آنها شب غدایشان را تنهای، روی میر علیحده‌شی که بعرض کاس خدا خوری باهم فاصله دارند صرف میکنند. پس از صرف شام بدون اسکه حتی کلمه‌شی سا سایر مسافرین ردو بدل کرده باشد میروند بخواگاهشان. دو رور سهمن طبق میگردند.

روز سوم دو مرد متوجه کناره‌گیری و ازروای خودشان از همدیگر شده، پیس مرد به کشیش نزدیک شده سلامی با تسم خمی میکند. همان شب دو مرد در حالتیکه ازناهار خوری خارج میشوند روی چل کشته گردش میکنند. در حالتیکه متغیرانه چشم به ستاره ها دوخته اند.

پیس مرد باطرافش نگاه کرده در جستجوی یک صندلی راحتی است.
پاستور (کشیش پرستاسی) می‌گوید:

— من میروم یک صندلی راحتی بیندا کنم. میل دارید یکی هم برای شما بیاورم؟
— آری، مشکرم.

پاستور لحظه‌ای بعد با دو صندلی راحتی مراجعت میکند و هردو روی آنها لم میدهدن.
پیس مرد سوال میکند شما به مارسی میروید؟
— آری.

— شما از کجا میاید؟
— از هندوستان.
— نا امید و ناکام؟

— بسیار برای اینکه میحواسم یک هیئت تبلغانی مذهبی تشکیل دهم و موفق نشدم. آن اشخاص غیر حلی بآن احتیاج دارند اما من موفق نشدم چولی بدست بیاورم. پاستور ایندا سکوت میکند. سپس برای ناکن دارسی پیس حکایت میکند که تا چه حد عجب و خود— حواهی اروپائیها او را مأیوس کرده و چقدر حرص و آر سعید پوستان به نظرش تنفس آمیز است و چقدر عشق آنها به ثروت به نظرش احمقانه است. تا چه حد اراده، آنها به تفوق اقتصادی خطرناک است. آنها تصور میکنند اربابند و حال آنکه در واقع زر خردمندانیم و محصولاتی، که بوجود آورده‌اند میباشد.

— شما حق دارید. من هم مثل شما فکر میکنم. توجه کنید من در کیف سند سری دارم که من را مالک تمام نفت ایران کرده، این هدیه ایست که پادشاه ایران من داده.
— فوق العاده شگفت‌انگیز است و ظاهر ایسطور مینماید که حتی یک کلمه از گفته‌های پیس مرد را باور نمکرده. اما پیس مرد ادامه میدهد:

— من این سند را یک ماه قبل بدست آوردم، زمانی که آنها فقط چند متر نفت در ناحیه عبادان کشف کردند ولی به اندازه نفت تمام دیا در آنجا نفت وجود داشت. اما آن ناحیه مملو از درد و راهزن بود و برای اینکه از خطر آنها محفوظ باشم و بتوانم بدون مراحمت آنها کار کم یک قسمت از منابع آنها خودم را با آنها واگذار کرم و آنها بهترین حافظ منافع و عملیات من شدند، حدی که هر آیینه کسی قصد تجاوز به امصار من داشت حاضر بودند با خون خودشان دفاع کنند.

کشیش موءدبانه سؤوال کرد :

- نا بحال چه کاری انجام داده اید؟

- من عصبانی و متغیر شدم . اما در همان اوان آمیوالبحر انگلستان متوجه شد که برای راه انداختن کشتیهای مازوت جانشین زغال خواهد شد . موتور با احتراق نازه کشف شده بود و اقتصادیون که متوجه اهمیت نفت در اقتصاد دنیوی شده بودند جنگی بر علیه من آغاز کردند .

- پس از آن ؟

- من اکتسافاتم را بلکی قطع کردم و حتی از سیندن اسم نفت بیزار شده بودم و تعهد دادن منافع به مدافعين را هم فسح کردم . من مالک مطلق نفت ایران هستم و هیچ کس نخواهد توانست یک چلیک از نفت لعنتی ایران استفاده کند .

کشیش که متحریر شده بود گفت :

- برای چه ؟ به چه دلیل ؟

- چرا ؟ برای اینکه گناه و نحوست و نکت مصر و توأم با نفت است . در نتیجه من یک نفرت فوق العاده ای نسبت به نفت در خودم احساس میکنم و عقیده دارم که روزی خواهد رسید که انسان درک کد که این ماده مخلوق سیطان است ، برای آنکه عالم و روح انسان را منهدم کند .

- دلیل و مثالی بیاورید ؟

- چه دلیلی بهتر از این که حق الدفعاعی که من به اعراب پرداختم بحای اینکه صرف تأسیس مدارس و بیمارستان بکنند رفتند اسلحه خردباری کردند و در مدت کمی اداره مملکت پاسیده خواهد شد . بسیبید در آمریکا با رکفلر چه میگردد و چه در انگلستان با دتردینگ Deterding . در همه جا خون، حیات، حرث و جنایت . و من هم محروم خودم را سر به نیست کم .

- شما را تهدید میکنید ؟

- البته، بدیهی است و قبیله من عملیات اکتساف نفت را قطع کردم تصویر کنید دریا - داری انگلستان نا جه حد نگران شده . برای کشتیهای اعلیحضرت ملکه و یکتوریا بهر قبیمتی نده نفت لازم است . بنا بر این مطلقاً لازم است که امتسار از جیب من به جیب کسی منتقل شود که بداند چه باید بکد . میدانید چه مطلع به من برای گرفتن امتیاز پیشنهاد کرده اند ؟

کشیش حواب داد :

- نه، هیچ نمیدانم .

- چهل میلیارد.

- شما قبول نکردید؟

کشیش از تعجب نزدیک است حفه سود.

- بدیهی است که قبول نکردم. اما چندی بعد دچار فولنج سیار شدیدی شدم که بعد از خوردن قهوه بروز کرد ولی پرشک مخصوص شاه که دوستم بود از مرگ نجات داد. حادثه خیلی به ظروم غیر متفقی آمد. بعد مورد حمله یک دیوانه نبا واقع شدم و مسلمان از صربت خنجر او بهلاکت رسیده بودم اکنون. اختیاطاً زره آهنی ریز بپراهشم مخفی نکرده بودم. در ایران هم از من ناراحتند زیرا مابع توسعه و پیشرفت اقتصادی کشور شده‌ام. یک روز در ملا، عام متهم کردند که مسجدی را ملوث و نجس کرده‌ام اگر ثابت نکرده بودم که اتهام جعلی و دروغ است محکوم به مرگ می‌شدم. ولی دست از سرم بور - نمیداشتند. دو شب خانه‌ام را درد زد.

- شما با وجود اینها بار هم لجاجت ممکنید؟

- آری اگر چه دیواگی است ولی عقیده دارم که وظیفه ام را انجام میدهم. هر قدر بیشتر آزار میدهد خودم را محققر می‌بیندارم. اما فکر کردم باید خودم را اینها سازم و با یک نام عوضی رفتم به مصر و در آنجا مشغول به کشف کتبه‌های مصری شدم. زیرا به کشف آثار قدیمه خیلی علاقه‌مندم. بدینخانه در آنجا هم دشمنانم در کمین بودند و دست از آب دادند. در آنجا منشی یک دختر جوان فقیری بود که با او ماندفرزند خودم رفたر می‌کرد. تعریساً یک همه قبیل وقتی داخل اطاقم در مهمانخانه شدم دختر را دیدم که با ابرار و وسائلی که با و داده‌اند مشغول درزدی است.

آیا شما این سند را می‌خواهید

کشیش سوال کرد:

- و حالا چه قصدی دارید؟

- چه می‌خواهید بکنم. بمصر رفم بار دست از سرم برداشتند و ناچار شدم مصر را ترک کنم. بخطاطم رسید که جون خون فرانسوی در عروض جاری است و فرانسه کشور آزادی است می‌روم آنجا که زندگانیم را در عزلت و ازواجا آخر براسم.

کشیش که ابتدا موءدبانه گوش بحروفهای دارسی میداد ناگهان فکری بخاطرش رسید و گفت:

- آیا احرازه میدهید تلفیسی به آن آقا . . .

- ویلیام ناکس دارسی.

- آیا مایلید و می‌خواهید آفای دارسی تلفیسی بسما بکنم؟

- خواهش می‌کنم.

- چرا سعی خواهید این سد را که دارای چنین ارزش هنگفتی است
- که احدي قادر نیست جمع کند.

- چرا آنرا در راه بک امر خبر و نیکوشی صرف سعی کند؟
- مثلاً "چطور"؟

- شاه ایران مانع ورود مبلغین مسیحی است. با استرداد سند باو رضایتش را حلب خواهید کرد و مبلغین مسیحی بسیار کارهای معبد میتوانند در ایران انعام دهند. کشیش در حالیکه بلند شده بود اضافه کرد:

- این یکی از افکاری بود که بعکرم رسید.
- نأمل کنید.

- پیر مرد دامن ردنگت کشیش را گرفت و "نأمل کنید" را نکوار کرد.
سکوت ممتدی بر فوار شد و معلوم شد پیر مرد فکر میکند. عاقبت گفت:
- اما میخواهید این سکه کاغذ را بشما دهم؟

پیر مرد کفشه را از جیش درآورد و با دفت سد را از آن سیرون آورد و گفت:
- اگر بمیظور آوردن مبلغین مسیحی آنرا بکار میبرید بگیرید.

کشیش که از تعجب مات شده بود. سدی را که داری چند ماه قبل چهل میلارد برای استرداد آن میدادید و قبول نکرده بود بلاعوض به کشیش داد، در حالیکه حالت تعجب زیاد بخود گرفته بود سد را گرفت و آه ممتدی از شدت خوشحالی و رضایت از سینه بروآورد.

نام این شخص سیدی رلی Sidney Reilly و یکی از عمال بین‌المللی زیردست انتلیجنت سرویس انگلستان بود. بین حاسوسیان آن عهد بحدی لایق و زیردست است که در بروونده محروم‌انش یادداشت شده فرست first یعنی اول.

کمی بعد یعنی در سال ۱۹۰۷ در اداره مرکزی استاندارد اویل کمپانی واقع در شماره ۲۶ برادوی Broadway سوپریور و قبیله نایب. ظئیں کمپانی مانند همه شب دفتر عالی وریایش را ترت میکند رمز کلید گاو صندوق بزرگش را تعییر می‌دهد و آنسوب مانند هر شب دو مرد که مغلوب‌ترین کارمند بین هزاران مستخدم شرکت بودند داخل دفتر می‌شوند. یکی از آنها جاروب کن است که قیافه؛ احتمانهای دارد و نامش شارل استوم می‌باشد. دیگری یک سیاه پوستی که نامش هارلم است و دوست صمیمیش ویلی وینکفیلد می‌باشد. این دو کارگر فقیر مأمورند که هر شب دفتر نایب رئیس را رفت و روکنند و چون هر دو بی سوانند سعی نتوانند کاغذ های یاره سید را بخواهند. این آن خبری است که تصور میکنند تا شب قبل از انتخابات رئیس جمهور که روزنامه‌ها رو نوشت اسنادی را که دو کارگر ظاهرها" بیچاره

و فعیر ولی زیر دست ترین جاسوس‌های جمعیت نالی رفیب، شب از اسناد گاه صندوق رئیس استاندارد عکس برداری کردند. موضوع مربوط به اختلاف و قطع مذاکره و معامله‌بین استاندارد اویل کمپانی و جاسوس انگلیسی انتلیجنس سرویس یعنی آن کشیش می‌باشد. این شخص مالک سند سوزاست که ارزش عبر فایل تخمینی دارد و مالک آن صاحب تمام نفت ایران است. کشیش فلاشبی که طمعن گل کرده بحای اینکه سند را تسلیم موفق خودش بکند باین فکر افتاده بود که بوسیله استاندارد اویل کمپانی سند را به وجه نقد تبدیل کند.

یک کشمکش و ماحراجی مهمی مانند حرکت شدید مد دریا بین سنا و کنگره امریکا در میگیرد و همینکه انتلیجنس سرویس خیانت عاملش را می‌فهمد سندساز را از چنگش در می‌آورد. بعداز آن دولت انگلستان است که بوسیله سرکت انگلیس و ایران مالک حقیقی نفت ایران می‌شود.

ویلیام ناکس دارسی در محل نامعلومی در فرمانه عمر عزیز را به پایان میرساند و دیگر به پاد و فکر او نیست.

توضیح آینده

* - این نوشته اگر چه به مرسم حسیاری از مقالات مجله^۱ معروف Historia (تاریخ) در فالب روایت، نقل گونه و فصه دارست اما اطلاعاتی دارد که برای خوانندگان خالی از تازگی نیست. صمنا "شان داده می‌سود که مطالب تاریخی بعید از دهن عمومی را چگونه برای مطالعه، عامه آسان خوان می‌کند.

